

[Kirkegaard.]

behandle omlægning af amtsskatterne uden også at komme ind på sygehusenes problemer.

Kristian Kristensen: Jeg kan i det væsentlige tilslutte mig den sidste ærede talers betragtninger, og jeg vil understrege det, der blev sagt om, at enhver forbedring kapitaliseres og faktisk kun kommer erhvervet til gode, indtil den første handel er sket. Dette forhold har vi, indtil vi får gennemført det sunde princip om, at grundskyld, renten af den værdi, som den grund, man besidder, har, skal svares til det offentlige. Så er det problem løst.

Jeg skal i øvrigt ganske kort nævne et eksempel, som for mig viser, at vi skal være forsigtige med det forslag, der her er tale om. Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup)s udtalelse fik mig til at tænke på det. I en landkommune, jeg kender meget godt, lå det for 2 år siden sådan, at den konservative sognerådsformand foreslog og fik tilslutning fra sognerådet til, at man skulle overføre en større part af skatterne fra fast ejendom til indkomst. Han mente, at han havde båret sig rigtigt ad, indtil han fik snakket med sin nabo; det var en mand, der havde en større gård end sognerådsformanden. Nu er det sagt af den højtærede indenrigsminister og andre, at det, forslaget vil føre til, bl. a. er at flytte byrderne fra mindre ejendomme over på større ejendomme — og det, forslaget gør, er kun at flytte byrderne, for pengene skal jo ind. Men det følgende eksempel viser, at forslaget ikke blot flytter byrderne fra mindre ejendomme over på større, men også overflytter byrderne til de unge, der skal begynde, og som har store renter og store afdrag at svare og derfor må sørge for at få større indkomst. Da sognerådsformanden nogle dage efter snakkede med naboen, der var en ung nybegynder, der gjorde, som vi siger, to mands arbejde for at klare afdragene — han havde stadig et forholdsvist stort lån, hvorpå han skulle afdrage 10 pct. om året — siger den unge mand til ham: du har tænkt mere på dig selv, end du har tænkt på mig, for hvis det bliver gennemført, så sker der det, at du på din gård, hvor du kan tage det med ro, kan slippe med mindre skatter, medens jeg, der må arbejde hårdt

for at klare de forpligtelser, jeg har påtaget mig, nødvendigvis må have en stor indkomst, og så overføres byrden til mig.

Det, forslaget også vil føre med sig, er, at byrderne overflyttes fra de ældre, der sidder godt ved ejendommene, til de unge begyndere. Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) talte om at fratage de unge arbejdsmodet. Det vil snarere ske, hvis forslaget gennemføres, og det er for mig at se en af de ting, der gør, at man må være forbeholden over for det. Vi kan se på forslaget i et udvalg, men foreløbig er mit parti og jeg forbeholdne.

Lynnerup Nielsen: Det må altid være en fordel for en kommunalbestyrelse at kunne lægge skatterne efter sognets erhvervsmæssige sammensætning. Det kan vist ikke være fornuftigt, at der lægges en alt for fast ramme, som let bliver for snæver, således at den enkelte kommune ikke vil være i stand til at hente sit kommunale skatteprovenu i forhold til sognets særlige erhvervsmæssige sammensætning. Det fremgår også af de eksempler, den ærede ordfører for forslagsstillerne nævnte fra Hals kommune og en anden kommune, som jeg ikke husker navnet på. Her har den politiske sammensætning alt taget i betragtning vel ikke været sådan, at landbrugserhvervet har været urepræsenteret i sognerådet.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen nævnte forholdene bl. a. i Hals kommune. Jeg kan nævne min egen kommune, Sundby-Hvorup kommune, hvor forholdet mellem de personlige skatter og ejendomsskatterne for få år siden var således, at de stod nogenlunde lige. Her har det ærede medlem hr. Thisted Knudsens meningsfæller ikke haft flertal i kommunalbestyrelsen, men ikke desto mindre har man dér gjort det fornuftige at ændre ejendomsbeskatningen, så ejendomsskatterne nu ikke er mere end halvt så høje som for få år siden. Det har man gjort ud fra den særlige sognekommunale interesse, der kan være i at sætte ejendomsskatterne ned, fordi kommunen gennemgår en strukturændring, som gør det opportunt.

Naturligvis har jeg ikke den opfattelse, at der ikke er ting inden for amtsbeskatningen, der bør rettes; det er der absolut. Men spørgsmålet er blot, om forslaget ikke burde have været formuleret på en anden